

dicanda illa & recolenda, futuram
adverterent, rei difficultate perter-
riti, in ipso dicendi limine defece-
runt. Qui tamen satius, Vestrīs
que meritis dignius fecissent, si omni-
no tacuissent; quod metuendum sit;
ne alii, meritorum Vestrorum ma-
gnitudinem, dicens eloquentia di-
mensi, secus de iis sentiant ac debe-
bant. Hoc certè celare non possum
aut diffiteri; nec debo etiam, Singu-
larem fuisse illam Vestram, in me,
ignotum vobis, humanitatem, quam
abundè testati estis; cum pagellas
meas, tenues admodum, nulloque
studio elaboratas, (quòd ad Virum
mihi, meisque conatibus amicis-
simum Excell. Langelottum dandæ
essent,) circa fixorum Salium vola-
tilisationem occupatas, non tantum
inter Acta Illultriss. Societ. Vestr.
Philosophica, locum aliquem tenere
voluistis; Verum etiam, ad ea, quæ
)(4 dubia.